

பிரஷ்னோத்தர-ரத்னமாலிகா

प्रश्नोत्तर-रत्नमालिका

कः खलु नालंक्रियते दृष्टादृष्टार्थसाधनपटीयान् ।

अमुया कन्ठस्थितया प्रश्नोत्तररत्नमालिकया ॥ १ ॥

कः एवम् खलु निश्चयமாக नालंक्रियते अलங்கரிக்காமல் இருப்பார் दृष्टादृष्टार्थ
பார்க்கப்படுமற்றும் பார்க்கப்படாத (இந்த மற்றும் பரலோகம்) साधन
சாதனைகளில் (வழிகளில்) पटीयान् சாமர்த்தியம் உள்ளவர்கள் अमुया இந்த
कन्ठस्थितया கழுத்திலிருக்கும் प्रश्नोत्तर கேள்வி - பதில்களாலாகிய रत्नमालिकया
ரத்தின மாலையால்.

இந்த லோகத்திற்கும் மற்றைய லோகத்திற்கும் எது சரி எது தவறு என்று
பிரித்தரிய சாமர்த்தியம் உள்ளவர்கள் இந்த ப்ரஷ்னோத்திர ரத்னமாலை என்கிற
கேள்வி பதில்களால் தொடுக்கப்பட்ட விலைமதிக்க முடியாத ரத்தினமாலையை
அல்லது மூர்த்தி சிறிதானாலும் கீர்த்தி பெரியது என்ற வாக்கிற்கு ஏற்ப ரத்தின
போன்று சுருக்கமாக கோர்க்கப்பட்ட கேள்வி பதில்களின் இந்த மாலையை
கொண்டு தன்னுடை கழுத்தை எவர்தான் அலங்கரிக்க விரும்பமாட்டார்கள்
நிச்சயமாக அலங்கரிப்பார்கள் என்று பொருள்.

भगवन् किमुपादेयम् गुरुवचनम् हेयमपि किं अकार्यम् ।

को गुरुः अधिगततत्त्वः शिष्यहितायोद्यतः सततम् ॥ २ ॥

भगवन् பகவானே किमुपादेयम् எது அடையப்படவேண்டியது .

गुरुवचनम् குருவின் வார்த்தைகள்

हेयमपि विद्वेण्डियतुडुडु किं एतडुने

अकडुडुडुडु डुडुडुडुडुडुडु

कुु एडुवरु गुरुः कुரு

अडुगुडुततुतुः தத்துவத்தை அறிந்தவா शिषुडुडुडुडुडुडुः சிஷ்யர்களின்

நன்மையைக்காக முயர்ச்சிப்பவர் सततडुडु எப்பொழுதும்.

பகவானே (சிஷ்யன் குருவினை அழைக்கிறான். ஹே பகவன் என்ற விளிச்சொல்) . இப்படி சிஷ்யன் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு குருவானவர் பதிலளிப்பதாக இருக்கிறது.

குருவே எதனை ஒருவர் முயர்ச்சித்து அடையவேண்டும்?

குருவசனமே குருவின் உபதேசங்களே (தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்) . எப்படி அடைய வேண்டிய விஷயத்தை குறித்த அறிவு அவசியமோ அப்படியே அதனை விரைவில் அடைய விடவேண்டிய விஷயத்தின் அறிவும் அவசியம் என்பதால்.

எது விடப்படவேண்டியது.

அது செய்யக்கூடாததினை அதாவது வேதமும் பரம்பரையும் நிந்தித்து நிராகரிக்கும் விஷயங்கள் பரம்பரை என்றால் குருவின் வசனமே ஏற்கப்பட வேண்டும் என்பதாலும்

குருவானவர் யார் என்று கேள்வி எழுகின்றது

அதற்கு எவர் ஒருவர் தத்துவத்தினை (உண்மையினை) உணர்ந்தவரோ அதுமட்டுமல்லாமல் அதனை அறிய விரும்பும் சிஷ்யர்களின் நன்மையை கருதி முயர்ச்சினை எப்பொழுதும் செய்கின்றாரோ அவரே ஆகும்.

तुवरितडुडु किं कर्तुवुडुडु विदुषडुडुडु संसडुडुडुडुडुडुडुडुः ।

किं डुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु डुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडुडु ॥ ३ ॥

तुवरितडुडु உடனடியாக किं எது கர்तुवुडு செய்யப்படவேண்டியது विदुषडु வுத்வான்களால் (அறிவுடையவர்களால்)

संसारसन्ततिच्छेदः சம்சார சக்கிரத்தின் அழிவு

किं எது **मोक्षतरोर्बीजम्** மோக்ஷமாகிய மரத்திற்கு விதையாகிறது.

सम्यक्ज्ञानम् சரியான அறிவு **क्रियासिद्धम्** அதனை கடைபிடித்தலும் அல்லது செயிலனால் அடையப்படமுடியாது (ஆத்மாவினை பற்றிய) சரியான அறிவு. (கிரியா அசித்தம் எனும்போது)

குருவானவர் யார் என்றும் எது அடையப்படவேண்டியது எது விடவேண்டியது என்றும் சாதாரணமான அறிவு அடைந்த பின்னர் அந்த அறிவுள்ளவர் உடனே செய்ய வேண்டியது என்ன

பிறப்பிறப்பு எனும் சம்சார சக்கிரத்தின் ஓட்டத்தினை அழிப்பதே ஆகும் அப்படிப்பட்ட எல்லா துன்பத்திற்கும் காரணமான சமசாரமானது அழிவதே மோக்ஷம் எனப்படுகிறது

அத்தகைய மோக்ஷத்திற்கு விதை எது

சரியான அறிவே அந்த சரியான அறிவும் வாழ்கையில் பிரயோகிக்கப்படாதவரை பலனில்லை என்பதால் அதனை பிரயோகித்தலும் என்றும் சரியான அறிவு என்றால் எது ஒன்று செயலினால் அடையப்படாத ஒன்றோ (ஆத்மா) அதனை அடைவது.

कः पथ्यतरो धर्मः कः शुचिरिह यस्य मानसं शुद्धम् ।

कः पण्डितो विवेकी किं विषं अवधीरणा गुरुषु ॥ ४ ॥

कः எது **पथ्यतरो** மேன்மையானது (பின்பற்றவேண்டியது)

धर्मः தர்மம்

कः எவர் **शुचिरिह** இங்கு தூய்மையானவர்

यस्य எவருடைய **मानसं** மனதானது **शुद्धम्** தூய்மையானதோ

कः எவர் **पण्डितो** அறிவுடையவர்

विवेकी விவேகமுடையவர்

किं एतु विषं विषमाकुम्

अवधीरणा असुदुदुदुदुदु इरुडुडुडु गुरुषु कुरु मुतलुडुडुडुडुडु.

எது இங்கு மற்றதினை காட்டிலும் பின்பற்றக்கூடியதாக இருப்பது.

அது தர்மமே ஆகும் தர்மமென்றால் எதனை அனுஷ்டிப்பதால் நமக்கு மேன்மை உண்டாகுமோ அதுவேயாகும்.

இங்கு சுத்தமானவர் தூய்மையானவர் யார்

எவருடைய மனதானது தூய்மையாக இருக்கிறதோ அவரே.

எவரை பண்டிதர் எனலாம் பண்டா என்றவர் ஞானம் அறிவு அது உடையவர் பண்டிதர்.

விவேகியே எவர் ஒருவர் இது நித்தியம் இது அநித்தியம் என்பது போன்று பகுத்தறிய அறிந்தவரோ அவரே விவேகி

விஷத்திற்கு சமமானது எது என்றால்

குரு மற்றும் கற்றரிந்த பெரியவர்களின் வார்த்தையை மதிக்காதது கடைபிடிக்காதது ஆகும்.

किं संसारे सारम् बहुशोऽपि विचिन्त्यमानमिदमेव ।

किं मनुजेष्विष्टतमं स्वपरहितायोद्यतं जन्म ॥ ५ ॥

किं एतु संसारे समसारात्तिनं सारम् सारम्

बहुशोऽपि பலவிதத்திலும் विचिन्त्यमानमिदमेव சிந்திக்கப்படும் தன்மையான இதுவே

किं एतु मनुजेष्विष्टतमं மனிதர்களால் மிகவும் விரும்பத்தக்கது

स्वपरहिताय தனக்கும் மற்றவருக்கும் நன்மைக்காக उद्यतं எடுக்கப்பட்ட

जन्म பிறவியே.

இந்த சம்சாரத்திற்கு சாரம் எது? அதாவது பிறப்பிறப்பு எனும் பிறவி

பெருங்கடலுக்கு சாரம் எது

பலவகையாகவும் சிந்திக்கப்படும் தன்மையான இதுவே அதாவது அது சாரமற்றது என்று பொருள். (சாரமிருந்தால் பலவகையாக அது சிந்திக்கப்படுதல் இயலாது).

மனிதர்களால் மிகவும் விரும்பத்தக்கதானது எது .

தனக்காகவும் (தன்னுடைய நலனுக்காகவும்) பிறருக்காகவும் (பிறருடைய நலனுக்காகவும்) எடுக்கப்பட்ட பிறவியே விரும்பத்தக்கது.

मदिरैव मोहजनकः कः स्नेहः के च दस्यवो विषयाः ।

का भववह्नी तृष्णा को वैरी यस्त्वनुद्योगः ॥ ६ ॥

மதிர்வ மதுவைப்போன்று **மோஹஜனக:** மோகத்தை (மயக்கத்தை) உண்டாக கூடியது

क: எது

स्नेह: பற்று

के எது **च** மீண்டும் **दस्यवो** திருடர்கள்

विषया: விஷயங்களே

का எது **भववह्नी** சமசார கொடி (படரும் கொடி)

तृष्णा தாகம் (வேட்கை)

को எவர் **वैरी** எதிரி

यस्त्वनुद्योगः செயலற்று இருக்கும் நிலையேயாகும்.

மதுவைப் போன்று நமக்கு மயக்கத்தை தரக்கூடியது எது
அது பற்றே.

பற்று என்பது மனது சம்பந்தப்பட்டது என்பதால் அந்த மனதினை அவ்வாறு
எமாற்றும் திருடர்கள் யார்.

விஷயங்களே விஷயங்களில் உள்ள பற்றினால் மனது இயல்பான

நிலையிலிருந்து திசைதிருப்பப்படுகின்றது.

எது இந்த சம்சார கொடி அதாவது எப்படி கொடியானது துவக்கம் முடிவு தெரியாமல் ஒன்றினை பினைக்கின்றதோ அப்படிப்பட்டதாக இருப்பதால் சம்சார கொடி என்று கூறப்படுகின்றது

தாகமே அதாவது விஷயங்களின் மேல் உள்ள பற்றினால் அதனை அடையவேண்டும் என்ற தாகமேயாகும்.

எது எதிரி .

எந்த செயலும் செய்யாமல் ஐடமாக இருக்கும் நிலையே.

कस्माद् भयमिह मरणात् अन्धादिह को विशिष्यते रागी ।

कः शूरः यो ललनालोचवानैर्न च व्यधितः ॥ ७ ॥

कस्माद् எதனால் **भयमिह** இங்கு பயமானது (தோன்றுகின்றது)

मरणात् மரணத்தினால்

अन्धादिह को குருடரில் எவர் இங்கு **विशिष्यते** வேறுபட்டவர்

रागी ஆசைவயப்பட்டவர்

कः எவர் **शूरः** சூரர் (தைரியமானவர்)

यो எவர் **ललनालोचवानैर्न च** கன்னியரின் விழிகள் எனும் கூறிய

அம்புகளால் **व्यधितः** தாக்கப்படாதவர்.

எதிலிருந்து இங்கு பயமானது தோன்றுகின்றது.

பயத்திற்கு காரணம் மரணமே.

குருடர்களிலும் இங்கு மேன்மையானவர் (மோசமானவர்) யார்.

ஆசைவயப்பட்டவரே ஆசையானது கண்களை மறைப்பதால் அவர் குருடரினும் மோசமானவர் என்று பொருள்.

மிகவும் தைரியமானவர் இங்கு யார் .

எவரொருவர் கன்னியரின் கூர்மையான பார்வை எனும் கனைகளினால் அல்லது பார்வை எனும் கூர்மையான கனைகளால் தாக்கபடாதவரோ அவரே.

பாது கர்ணாஜ்ஜலிபி: கிமமூதமிஹ யுஜ்யதே சதுபதே: |

கிம் கருதாயா மூலம் யதேதத்பரார்த்நம் நாம || ௮ ||

பாது அடைவதற்கு (கேட்பதற்கு) கர்ணாஜ்ஜலிபி: செவிமடல்களுக்கு கிம் எது அமூதமிஹ அமிருதமாக இங்கு யுஜ்யதே ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது

சதுபதே: சாதுக்களின் உபதேஷம் அல்லது சத்விஷயத்தினை குறித்த உபதேஷம்

கிம் எது கருதாயா மேன்மையான நிலைக்கு மூலம் மூலகாரணமானது

யதேதத் அது எது வென்றால் அபரார்த்நம் (அடுத்தவரிடம்) கையேந்தாதது நாம என்பதே.

நம் காதுகளால் நாம் பருகுவதற்கு அமிருதம் போன்றது என்று இங்கு எதனை ஏற்பது .

சத் விஷயத்தினை குறித்து பேசும் சாதுக்களின் உபதேஷமோ அல்லது சத்தினை குறித்த கற்றரிந்தவர்களின் உபதேஷமோ ஆகும்.

எந்த விஷயம் ஒருவரை மதிப்புக்குறியவராக ஆக்குகின்றது.

அடுத்தவரிடம் எனக்கு வேண்டும் என்று எதனையும் எதிர்பார்க்காத நிலையே. (ஈ என இரத்தல் இழிவென்று ...)

கிம் கஹன் ச்ரிசரிதம் கசுதூரூ யூ ந சுவண்டிதஸ்தேன |

கிம் து:சுவம் அஸந்தூஷ: கிம் லா஘வம் அஹமதூ யாசுசா || ௯ ||

கிம் எது கஹன் மிகவும் ஆழமானது

स्त्रीचरितं பெண்களின் நடத்தை

कश्चतुरो எவர் புத்திசாலி

यो एवम् न खण्डितः வசப்படுத்தப்படாதவரோ तेन அவர்களால் (பெண்களால்)

किं எது दुःखं துன்பம்

असन्तोषः திருப்தியின்மை

किं எது लाघवं கேவலமானது

अधमतो கீழானவர்களிடம் याच्ञा பிச்சையெடுப்பது (உதவியை எதிர்பார்ப்பது)

எது இங்கு மிகவும் அறிதற்கு ஆழமானது என்று கூறப்படுகிறது
பெண்களின் நடத்தையே

எவர் இங்கு புத்திசாலி எனப்படுகின்றார்
எவர் ஒருவர் அப்படிப்பட்ட பெண்களினால் பாதிக்கப்படாதவரோ
அதாவது அவர்களுக்கு அடிமை ஆகாதவரோ.

எது துன்பம் எனப்படுகின்றது
இருப்பதை கொண்டு திருப்தி அடையாதது.

எது மிகவும் கீழ்தரமாக மதிக்கப்படுகின்றது
கீழானவர்களிடம் இருந்து பெறப்படும் உதவியே (அதாவது)
அவர்களிடம் கைநீட்டுவதே.

किं जीवितम् अनवद्यम् किं जाड्यम् पाठतोऽप्यनभ्यासः ।

को जागर्ति विवेकी का निद्रा मूढता जन्तोः ॥ १० ॥

किं எது जीवितम् வாழ்க்கை

अनवद्यम् பேச்சுக்கு ஆளாகாதிருப்பது

किं எது जाड्यम् ஜடத்தன்மை (மந்த நிலை)

पाठतोऽप्यनभ्यासः படித்திருந்தாலும் அதனை கடைபிடிக்காதது

को எவர் जागर्ति விழித்திருப்பவர்

विवेकी விவேகியே

का எது निद्रा தூக்கம்

मूढता மூடத்தன்மை (அறிவின்மை) जन्तो: ஜனங்களின் (உயிர்களின்)

வாழ்க்கை என்பது என்ன

மற்றவர்களின் கேளிபேச்சுக்கு ஆளாகாதிருப்பதே

எது ஜடத்தன்மையாக கருதப்படுகின்றது

எவர் நன்றாக படித்திருந்த போதிலும் அதன் வழி நடப்பதில்லையோ அதுவே. (கற்றபின் நிற்க அதற்க்கு தக)

எவர் விழித்திருப்பவராக கருதப்படுகிறார்

எவர் ஒருவர் சரி மற்றும் தவறினை பிரித்தரிய அறிந்தவரோ அப்படிப்பட்ட விவேகியே.

விழிப்பு இது எது தூக்கமாக கருதப்படுகின்றது

தன்னுடைய உண்மை நிலையை (தன்னை குறித்து) அறியாமையே.

नलिनीदलगतजलवत्तरलं किम् यौवनं धनं चायुः ।

कथय पुनः के शशिनः किरणसमाः सज्जना एव ॥ ११ ॥

नलिनी தாமரை दल தலம் (இலையின் மேல் பகுதி) गत உள்ள जलवत्

நீரைப்போன்றது तरलं நிலையில்லாதது किम् எது

यौवनं யௌவனமும் (இளம்வயது) धनं செல்வமும் चायुः ஆயுளும்

कथय கூறுங்கள் **पुनः** மீண்டும் **के** எவர் **शशिनः** நிலவின் **किरणसमाः** கிரணங்களை போன்றவர்

सज्जना एव சாதுக்களே.

தாமரை இலையின் மேலிருக்கும் நீரை போன்று நிலையில்லாததாக இருப்பது எது
யெளவன (இளமை பருவம்) நிலையும் செல்வமும் ஆயுளும் ஆகும்.

மீண்டும் எவர்கள் நிலவின் கிரணங்களை (கதிர்களை) காட்டிலும் குளிர்மை
பொருந்தியவர்கள்

சாதுக்களேயாகும் அதாவது சத் (இருத்தல் உண்மை பிரம்மம்) குறித்து
பேசுபவர்களும் அதனிலேயே நிலைத்து இருப்பவர்களும்.

को नरकः परवशता किं सौख्यं सर्वसंगविरतिर्या ।

किं सत्यं भूतहितं प्रियं च किं प्राणिनां असवः ॥ १२ ॥

को எது **नरकः** நரகம்

परवशता மற்றவர்கள் வசத்தில் (பிடியில்) இருப்பது

किं எது **सौख्यं** செளக்கியம் (இன்பம்)

सर्व எல்லா **संग** சேர்கையிலும் (பற்றிலும்) **विरति** விடுபட்ட நிலை **या**
எதுவோ (அதுவே)

किं எது **सत्यं** உண்மை

भूतहितं உயிரிணங்களுக்கு நன்மை பயப்பது

प्रियं च விரும்பப்படுவதும் **किं** எது **प्राणिनां** உயிரிணங்களுக்கு

असवः வாழக்கையே (உயிரே வாழ்தலே)

இங்கு நரகமாக கருதப்படவேண்டியது எது

மற்றவர்களின் ஆளுமையில் இல்லாதிருப்பதே

எது எல்லோருக்கும் இன்பம் அளிப்பது
எதிலும் பற்றற்ற நிலையே எல்லா சம்பந்தங்களிலும் பற்றற்று
இருப்பதேயாகும்.

எது உண்மை

மற்றவர்களுக்கு நன்மையளிப்பதே அதாவது பொய்மையும் வாய்மை
என்று கூறப்பட்டது போல தீதில்லாத நன்மையை தரும் பொய்யும்
உண்மையேயாகும் தீமையை விளைவிக்கும் உண்மையும் பொய்யாகும் என்று
பொருள்.

எது எல்லா உயிர்களாலும் விரும்பப்படுவது

வாழ்தலே நான் இல்லாத நிலை இல்லாமலும் நான் எப்பொழுதும்
இருத்தலும் வேண்டும் என்ற நிலையே.

कोऽनर्थफलो मानः का सुखदा साधुजनमैत्री ।

सर्वव्यसनविनाशो को दक्षः सर्वथा त्यागी ॥ १३ ॥

को எது **अनर्थफलो** கெடுதியை (விரும்பத்தகாத பலனை) தருவது

मानः அபிமானமே

का எது **सुखदा** இன்பத்தை தருவது

साधुजन சாதுக்களின் **मैत्री** நட்பு (சங்கம் . சேர்க்கை)

सर्व எல்லா **व्यसन** துன்பத்தையும் **विनाशो** அழிப்பதில் **को** எவர் **दक्षः**
சாமர்த்தியமுள்ளவர்

सर्वथा எப்பொழுதும் (எல்லாவற்றையும்) **त्यागी** தியாகம் செய்தவரே.

எது விரும்பத்தகாத பலனை தருவது

தன்னை குறித்த அபிமானமே

எது இன்பத்தை தருவது

சத்தினை (இருத்தலை) குறித்து பேசும் மற்றும் அப்படியே வாழும்

சாதுக்களின் சேர்க்கையே .

எவர் எல்லா துன்பங்களையும் அழிப்பதில் சாமர்தியம் உடையவர்
எப்பொழுதும் எல்லா விஷயங்களிலும் எவர் பற்றற்று இருக்கிறாரோ
அவரேயாகும்.

किं मरणं मूर्खत्वम् किं चानर्घं यदवसरे दत्तम् ।

आमरणात् किं शल्यम् प्रच्छन्नं यत्कृतं पापम् ॥ १४ ॥

किं எது மரணம் (அழிவு)

मूर्खत्वम् அறிவின்மை .

किं எது चानर्घம் மதிக்கமுடியாததும் (மதிப்பில்லாததும்)

यद् எது अवसरे நேரத்திற்கு दत्तम् கொடுக்கப்பட்டது (செய்யப்பட்டதோ

आमरणात् மரணம் வரையில் किं எது शल्यम् துன்புருத்துவது

प्रच्छन्नं மறைவாக (ஒருவரும் அறியாத) यत्कृतं செய்யப்பட்ட எந்த

पापम् பாவமோ.

எது அழிவாகும்

अறियामையே

எது மதிப்பிடமுடியாதது

காலத்தில் செய்த உதவியேயாகும் காலத்தினால் செய்த உதவி
சிறிதெனினும் ஞாலத்தின் மாலப்பெறிது.

நமக்கு மரணம் வரையில் துன்பத்தை தரக்கூடியது எது

மற்றவர் அறியாது நாம் செய்யும் பாவ காரியமேயாகும்.

कुत्र विधेयो यत्नो विद्याभ्यासे सदौषधे दाने ।

अवधीरणा वव कार्या खलपरयोषित्परधनेषु ॥ १५ ॥

குத்ர ஂங்கு விதேயு செலுத்தவேண்டும் யலு முயர்ச்சியை

विद्याभ्यासे படிப்பதில் सदौषधे நல்ல மருந்துகளை உண்பதில் दाने தானத்திலும்

अवधीरणा வெறுப்பது वव எதனை कार्या செய்யவேண்டும்

खल முறையில்லாத परयोषित् மற்ற பெண்களிடம் (மற்றவர்களின் மனைவி) परधनेषु மற்றவர்களின் சொத்திலும்.

எதனில் நம்முடைய முயர்ச்சியை செய்யவேண்டும்

சரியான கல்வியை அடைவதிலும் தேவையான சரியான மருந்தினை உண்பதிலும் மற்றவருக்கு தானம் அளிப்பதிலும் செய்யவேண்டும்

எதனை நாம் வெறுக்க வேண்டும்

முறையில்லாதவர்களின் சேர்க்கையை மற்றவர்கள் பெண்கள் (அடுத்தவரின் மனைவியை) மற்றவர்களின் சொத்தையும்.

काहर्निशमनुचिन्त्या संसारासरता न तु प्रमदा ।

का प्रेयसी विधेया करुणा दीनेषु सज्जने मैत्री ॥ १६ ॥

का எதனை अहर्निशम् இரவும் பகலும் अनुचिन्त्या மீண்டும் மீண்டும் சிந்திக்கவேண்டும்

संसारासरता சம்சாரத்தின் சாரமற்ற தன்மையை न तु அதுவல்லாமல் प्रमदा ஆசையைல்ல

का எது प्रेयसी மேன்மையடைய विधेया செய்யவேண்டும்

करुणा கருணை दीनेषु பாவப்பட்டவரிடமும் सज्जने நல்லவர்களிடம் मैत्री சேர்க்கையும்.

எதனை (நாம்) இரவு பகலாக மீண்டும் மீண்டும் சிந்திக்க வேண்டும்
சம்சாரத்தின் சாரமற்றதன்மை அதுவல்லாது அதனில் மோகத்தினையல்ல.

எதனை மேன்மையானதாக ஏற்கவேண்டும்
துன்பப்படுவாகளிடம் கருணையும் நல்லவர்களிடம் நட்பையும் ஆகும்.

कण्ठगैरप्यसुभिः कस्य ह्यात्मा न शक्यते जेतुम् ।

मूर्खस्य शङ्कितस्य च विषादिनो वा कृतघ्नस्य ॥ १७ ॥

कण्ठगैरपि முரட்டுத்தனமாக இருப்பதான असुभिः வாழ்கையிலிருந்து कस्य
எவருடைய हि நிச்சயமாக आत्मा தனித்தன்மையானது न शक्यते முடியாது जेतुम्
வெவ்வதற்க்கு

मूर्खस्य முட்டாளுடையது शङ्कितस्य च சந்தேகப்படுபவனுடையதும்

विषादिनो ஊக்கமற்றவர்களை वा அல்லது कृतघ्नस्य செய்நன்றி மறப்பவர்களை.

எவருடைய வாழ்க்கை முறையை கரடுமுரடாக பாதையிலிருந்து மாற்றுவது
என்பது நிச்சயமாக இயலாது
முட்டாளாக இருப்பவர்களுடையதும் எப்பொழுதும்
சந்தேகிப்பவர்களையும் ஊக்கமில்லாதவர்களையும் செய்நன்றி மறப்பவர்களையும்
தங்களுடைய வாழ்க்கை முறையிலிருந்து மாற்ற இயலாது.

कः साधुः सद्वृत्तः कमधममाचक्षते त्वसद्वृत्तम् ।

केन जितं जगदेतत् सत्यतितिक्षावता पुंसा ॥ १८ ॥

कः எவர் साधुः சாது (நல்லவர்) सद्वृत्तः நல்ல பழக்கங்கள் உடையவர் कम् எவா

अधमम् கீழானவர் (என்று) आचक्षते பார்க்கப்படுகிறார்கள் त्वसद्वृत्तम् தவறான

பழக்கமுடையவர்கள் **केन** எவரால் **जितं** வெல்லப்பட்டது **जगदेतत्** இந்த உலகமானது **सत्य** உண்மை **तितिक्षावता** பொருமையுடைய **पुंसा** மனிதர்களால்.

எவர் சாது எனப்படுகிறார்
எவர் ஒருவர் நல்ல பழக்கவழக்கங்கள் உடையவரோ

எவர் கீழானவராக அறியப்படுகின்றார்
தவறான பழக்கவழக்கங்கள் உடையவர்

எவரால் இந்த உலகமானது வெல்லப்பட்டதாக கருதப்படுகிறது
எவர் உண்மையானவராகவும் பொருமையுடையவராகவும் இருக்கிறாரோ அப்படிப்பட்ட மனிதர்களால் (பொருத்தார் பூமி ஆள்வார்).

कस्मै नमांसि देवाः कुर्वन्ति दयाप्रधानाय ।

कस्मादुद्वेगः स्यात् संसारारण्यतः सुधियः ॥ १९ ॥

कस्मै எவரை **नमांसि** வணக்கம் **देवाः** தேவர்கள் **कुर्वन्ति** செய்கிறார்கள்

दया தயை **प्रधानाय** காண்பிக்கின்றவரை (புரிகின்றவரை)

कस्माद् எதிலிருந்து **उद्वेगः** பதற்றம் **स्यात्** உண்டாகும்

संसार சம்சார **आरण्यतः** காட்டிலிருந்து **सुधियः** நல்ல அறிவு படைத்தவர்களுக்கு.

தேவர்கள் எவரை வணக்கம் செய்கின்றனர் (வணங்குகின்றனர்)
எவர் ஒருவர் மற்றவர்களுக்கு தயை புரிகின்றாரோ அவரை.

எதிலிருந்து பதட்டமானது தோன்றுகின்றது (உண்டாகின்றது)

நல்ல அறிவு படைத்தவர்களுக்கே சம்சாரம் என்கின்ற காட்டிலிருந்துத பயம் உண்டாகின்றது

कस्य वशे प्राणिगणः सत्यप्रियभाषिनो विनीतस्य ।

क्व स्थातव्यं न्याय्ये पथि दृष्टादृष्टलाभाद्व्ये ॥ २० ॥

कस्य எவருடைய வசே வசத்தில் (கட்டுபட்டது) प्राणिगणः பிராணிகூட்டமானது

सत्यप्रियभाषिनो உண்மையும் நல்லதினையும் பேசுபவர்களிடம் विनीतस्य அடக்கமானவர்களிடமும்

क्व எங்கு स्थातव्यं நிலைபடவேண்டும்

न्याय्ये நியாயமான पथि வழியில் दृष्ट கண்கூடானதும் अदृष्ट காணப்படாததுமான लाभाद्व्ये பலன்கள் உண்டாகும் வழியில்.

எவருடைய கட்டுப்பாட்டில் இந்த பிராணி கூட்டமானது இருக்கின்றது
எவரொருவர் உண்மையும் இனிமையானதின்மையும் பேசுகின்றாரோ.
உண்மையை பேசவேண்டும் நன்மையே பேச வேண்டும் நன்மை (இனிமை)
அல்லாத உண்மையை பேசக்கூடாது என்கிற வாக்கினால் அதுமட்டுமல்லாது
அடக்கமானவர்களிடமும் (அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் என்பதால்)

எங்கு நாம் நிலைபடவேண்டும்

சரியான முறையான வழியில் அதுவும் நேரடியாகவோ அல்லது
மறைமுகமாகவோ நமக்கு நன்மை அளிக்கவேண்டும் (அல்லது) இங்கு (இவ்வலகில்) மற்றும் வேறு உலகத்திலும் (சுவர்க்கம்) முதலிய நமக்கு நன்மை அளிக்கவேண்டும்.

कोऽन्यो योऽकार्यरतः को बधिरो यो हितानि न शृणोति ।

को मूको यः काले प्रियाणि वक्तुं न जानाति ॥ २१ ॥

को எவர் अन्यோ குருடர்

यो எவர் अकार्यरतः நிஷேதிக்கப்பட்டதை (தடைசெய்யப் பட்டதை)

விரும்பி செய்பவரோ

கோ எவர் **बधिरो** செவிடர்

யோ எவர் **हितानि** நன்மைதரும் சொற்களை **न शृणोति** கேட்க்கமாட்டாரோ

கோ எவர் **मूको** ஊமை

ய: எவர் **काले** சரியான நேரத்தில் **प्रियाणि** அன்பான வார்த்தைகளை **वक्तुं**

சொல்வதற்கு **न जानाति** அறியாதவரோ.

எவர் கண்ணிருந்தும் குருடர்

உண்மையில் இது தவறு என்று சாஸ்திரத்தாலும் பெரியவர்களாலும் எது தடைசெய்யப்பட்டதோ அதனை மிகவும் விரும்பி செய்பவர்களே தெரிந்தே தவறு செய்பவர்களேயாகும்

எவர் செவிடா

எவர் ஒருவர் சாஸ்திரமும் பெரியவர்களும் கூறும் நன்மைபயக்கும் வார்த்தைகளை கேட்க்காமல் இருக்கின்றனரோ

எவர் ஊமை

எவர் நேரத்தில் சரியான அல்லது பிரியமான வார்த்தைகளை கூறத்தெரியாதவர்களோ.

किं दानं अनाकांक्षम् किम् मित्रं यो निवारयति पापात् ।

कोऽलङ्कारः शीलम् किं वाचां मण्डनं सत्यम् ॥ २२ ॥

கி் எது **दानं** தானம்

अनाकांक्षम् எதிர்பாராமல் வருவது

किम् எது **मित्रं** நட்பு

யோ எவர் **निवारयति** நீக்குகின்றாரோ **पापात्** பாவத்திலிருந்து

கோ எது **अलङ्कारः** அலங்காரம்

शीलम् நல்லகுணம்

किं எது वाचां வாக்கிற்கு मण्डनं மேன்மை

सत्यम् உண்மை.

எது தானம்

எது நாம் எதிர்பார்க்காமல் நமக்கு கிடைக்கின்றதோ

எவர் நன்பர்

எவர் நம்மை பாவகாரியத்திலிருந்து விளக்குகின்றாரோ அவரே

எது அலங்காரம்

நம்முடைய நல்ல குணமே

எது நம்முடைய அல்லது வாக்கினை பெருமைபடுத்துவது

உண்மை.

विद्युद्विलसितचपलं किम् दुर्जनसंगतिर्युवतयश्च ।

कुलशीलनिष्प्रकम्पाः के कलिकालेऽपि सज्जना एव ॥ २३ ॥

विद्युद् மின்னல் विलसित பிரகாசம் போன்ற चपलं நிலையற்றது किम् எது

दुर्जनसंगतिः கெட்டவர்களுடைய சேர்க்கையும் युवतयश्च பருவ

பெண்களுடன் சம்பந்தமும்

कुलशील நன்னடத்தையில் निष्प्रकम्पाः நமுவாமலிருப்பவர்கள் के யார்

कलिकाले கலிகாலத்தில் अपि கூட सज्जना एव நல்ல மனிதர்களே.

மின்னலைப் போன்று தோன்றி மறையக்கூடிய பிரகாசத்தைப்போன்ற
நப்பாசையானது எது

கெட்டவர்களுடைய சேர்க்கையும் வயதுப் பெண்களின் சம்பந்தமும்
ஆகும்

ஆனால் இப்படிப்பட்ட கெட்ட நடத்தை இல்லாமல் நல்ல நடத்தையிலிருந்து
வழுவாமல் இந்த கலிகாலத்தில் யாரால் இருக்க முடியும்
அது நல்ல மனிதர்களால் மட்டுமே முடியும்.

चिन्तामणिरिव दुर्लभमिह किं कथयामि तच्चतुर्भद्रम् ।

किं तद् वदन्ति भूयो विधूततमसा विशेषेण ॥ २४ ॥

चिन्तामणिरिव சிந்தாமணியைப் போல **दुर्लभम्** கிடைத்தற்கரியது **इह** இங்கு **किं** எது

कथयामि கூறுகிறேன் **तत्** அது **चतुर** நான்கு **भद्रम्** மங்களமானவைகள்

किं என்ன **तद्** அது

वदन्ति கூறுவர் **भूयो** மீண்டும் மீண்டும் **विधूततमसा** தபசினால் நன்றாக

கழுவப்பட்ட (அடைந்த ஞானத்தையுடையவர்களால்) **विशेषेण** மேன்மையாக

இங்கு சிந்தாமணி மணியைப் போன்று (சகல சௌபாக்கியத்தையும் தரும்
மணிபோன்று) எது கிடைத்தற்கரியது என்று கருதப்படுகிறது

அதை கூறுகிறேன் அது நான்கு வகையாக மங்களமான விஷயமே
ஆகும்

அது என்னென்ன

மீண்டும் மீண்டும் செய்யப்பட்ட தபசால் கழுவப்பட்ட
(தூய்மையாக்கப்பட்ட) மனதினால் அடையப்பட்ட ஞானத்தையுடையவர்கள்
மிகவும் வியந்து போற்றக்கூடியது ஆகும்.

दानं प्रियवाक्सहितं ज्ञानमर्ग्वं क्षमान्वितं शौर्यम् ।

वित्तं त्यागसमेतं दुर्लभमेतच्चतुर्भद्रम् ॥ २५ ॥

दानं தானம் **प्रियवाक्सहितं** அன்பான வார்த்தைகள் கூடிய **ज्ञानम्** நல்ல

அறிவு **अगर्वं** கர்வமில்லாமல் **क्षमान्वितं** பொருத்தல் (மன்னிப்பு) கூடியதான **शौर्यम्**
வீரத்தன்மை **वित्तं** செல்வம் **त्यागसमेतं** தியாகம் கூடியதாக **दुर्लभम्** அறிது **एतत्**
இந்த **चतुर्भद्रम्** நான்கு நல்ல குணங்களும்.

அந்த நான்கு நல்ல குணங்கள் என்ன
அன்பான வார்த்தைகளோடு கூடிய தானம்.
கர்வமில்லாமல் இருக்கும் ஞானம்
மன்னிக்கும் குணம் கூடியதான வீரம்
தியாகம் கூடியதான செல்வம் என்று இந்த நான்கும்
சிந்தாமணி மணியைப் போன்று கிடைத்தற்கறியது.

किं कार्पण्यं सति विभवे किं प्रशस्तम् औदार्यम् ।

कः पूज्यो विद्वद्भिः स्वभावतः सर्वदा विनीतो यः ॥ २६ ॥

கி் எது **शोच्यं** வருத்தத்திற்குறியது **कार्पण्यं** கஞ்சத்தன்மை
सति विभवे இருக்கும் போது (மிகுதியாக உள்ளபோது)

கி் எது **प्रशस्तम्** போற்றக் கூடியது
औदार्यम् உதாரகுணம்

कः எவர் **पूज्यो** பூஜிக்கத்தக்கவர்
विद्वद्भिः வித்வான்களில **स्वभावतः** இயல்பாகவே **सर्वदा** எப்பொழுதும்

विनीतो அடக்கத்துடன **यः** எவர் இருக்கிறாரோ

நம்முடைய வருத்தத்திற்கு ஆளாகும் விஷயம் எது
அது கருமித்தனமே

அப்படியென்றால் நாம் போற்றக் கூடிய மதிக்கக் கூடிய குணம் எது
எவர் ஒருவர் வசதியுள்ளபோது தாராளமாக உதவுகின்றாரோ

(அல்லது)

வசதியுள்ளவர்களிடம் எது போற்றக் கூடியது
உதாரமாக உதவுவது

வித்வான்களுக்கு இடையில் எவர் பூஜிக்கத்தக்கவர்

எவர் இயல்பாகவே எப்பொழுதும் எல்லாரிடமும் மிகவும் அடக்கத்துடன் பழகுகின்றாரோ அவரே. (அதாவது காரியம் ஆவதற்கு மட்டுமில்லாமல் என்று பொருள்) (அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்)

कः कुलकमलदिनेशः सति गुणविभवेऽपि यो नम्रः ।

कस्य वशे जगदेतत् प्रियहितवचनस्य धर्मानिरतस्य ॥ २७ ॥

कः எவர் **कुल** குளத்தின் **कमल** தாமரைக்கு **दिनेशः** சூரியன் (போன்று)

सति உள்ளபோது **गुणविभवे** நற்குணங்கள் மிகுதியாக **अपि** போதும் கூட **यो**

எவர் **नम्रः** தன்னடக்கத்துடன் (உள்ளாரோ)

कस्य எவருடைய **वशे** வசத்தில் **जगदेतत्** இந்த உலகமானது

प्रिय இனிமையான **हित** நன்மைதரக்கூடியதான **वचनस्य** வார்த்தைகளை

பேசுவரும் **धर्म** தர்மத்தில **निरतस्य** எப்பொழுதும் ஈடுபடுபவரானவரும்

எவர் குளத்திலுள்ள தாமரைகளில் சூரியன் போன்று தனித்து விளங்குபவர் அல்லது சூரியன் தாமரையை மலரச்செய்வதுபோல குளத்தினை ஒளிரச்செய்கிறார் எவரில் நற்குணங்களானது மிகவும் ஓங்கி இருக்கும் நிலையிலும் தன்னடக்கத்துடன் இருக்கின்றாரோ அவரே

இந்த உலகமானது எவருக்கு வசப்பட்டதாக இருக்கிறது

எவர் உண்மையும் உண்மையானாலும் பிறருக்கு துன்பம் தருவதாக அல்லாத இனிமையான சொற்களையும் இனிமையானதானாலும் பிரயோஜனமற்றதாக இல்லாமல் நன்மைப் பயக்கக் கூடியதான சொற்களையே உபயோகிக்கின்றாரோ எப்பொழுதும் தர்மத்திலேயே நிலைபெற்றவராக இருக்கின்றாரோ அவருக்கே வசப்படுகின்றது.

विद्वन्मनोहरा का सत्कविता बोधवनिता च ।

कं न स्पृशति विपत्तिः प्रबुद्धवचनानुवर्तिनं दान्तम् ॥ २८ ॥

विद्वन्मनोहरा வித்வான்களின் மனதினை கொள்ளைக் கொள்வது का எது

सत्कविता நல்ல கவிதைகளும் बोधवनिता च அறிவாகிய பெண்ணும்

कं எவரை न இல்லை स्पृशति தீண்டுவது विपत्तिः துன்பங்களானது

प्रबुद्धवचन நன்றாக கற்ற பெரியோர்களின் வார்த்தைகளை अनुवर्तिनं

கடைபிடிக்கும दान्तम् புலன்களை அடக்கியவர்களை.

विद्वान்களின் மனதினை எது மிகவும் கவருவதாக உள்ளது

நல்ல கவிதைகளும் அறிவு என்ற பெண்ணும் அல்லது அறிவுடைய பெண்ணும்

எவரை எந்தவித தீங்கும் தீண்டாது

எவர் முறையாக கற்ற அறிவுள்ள பெரியோர்களின் வார்த்தைகளின் படி நடக்கின்றாரோ அதுமட்டுமல்லாமல் தன்னுடைய புலன்களை அடக்கியவராகவும் எவர் உள்ளாரோ அவரை எந்தவித தீமையும் தீண்டாது.

कस्मै स्पृहयति कमला त्वनलसचित्ताय नीतिवृत्ताय ।

त्यजति च कं सहसा द्विजगुरुसुरनिन्दाकरं च सालस्यम् ॥ २९ ॥

कस्मै எவரை स्पृहयति அடைகிறாள कमला லட்சுமி

तू எவர் अनलस சோம்பலற்ற चित्ताय மனதினை உடையவரோ नीतिवृत्ताय

நெறியுடன் நடப்பவருமோ

त्यजति च தியாகமும் செய்கிறாள். कं எவரை सहसा உடனேயே

द्विज इरुபிறப்பாளர் गुरु குரு सुर தேவர்களை निन्दाकरं நிந்திப்பவர்களை
(குறைகூறுபவர்களை) च கூட सालस्यम् சோம்பேரித்தனமுடையவரையும்.

எவரை லட்சுமியானவள் சென்றடைகிறாள்
எவர் ஒருவர் சோம்பேரித்தன்மையற்று சுருசுருப்பான
மனதினையுடையவரோ எவரொருவர் நீதி நெறிப்படி நடக்கிறாரோ அவரையும்

எவரை அவர் உடனே விட்டு விளகுகின்றாள்
எவர் இருபிறப்பாளரையும் குருவினையும் தேவர்களையும்
தெய்வத்தையும் குறைகூறுகின்றாரோ அவரையும் சோம்பேரிக்களையும்.

कुत्र विधेयो वासः सज्जननिकटेऽथवा काश्याम् ।

कः परिहार्यो देशः पिशुनयुतो लुब्धभूपश्च ॥ ३० ॥

कुत्र எங்கு विधेयो செய்யவேண்டியது वासः இருப்பிடத்தினை

सज्जन நல்லவர்களின் निकटे அருகிலும் अथवा இல்லையென்றால் काश्याम्
காசியிலோ

कः எது परिहार्यो நிராகரிக்கப்படவேண்டிய देशः தேசம்

पिशुन கருமிகள் युतो கூடியதும் लुब्धभूपश्च கொடுங்கோலனான
இராஜ்ஜியத்திலும்.

எது வசிப்பதற்கு ஏற்ற இடம்.

எங்கு நல்லவர்கள் இருக்கிறார்களோ அங்கோ அல்லது காசியிலுமோ

எந்த இடமானது வசிப்பதற்கு தகுதியல்லாதது

கருமிகளின் அடுத்தும் (கருமிகள் உள்ள இடத்திலும்) கீழ்மையான
கொடுங்கோல் செய்பவரின் இராஜ்ஜியத்திலும்.

केनाशोच्यः पुरुषः प्रणतकलत्रेण धीरविभवेन ।

इह भुवने कः शोच्यः सत्यपि विभवे न यो दाता ॥ ३१ ॥

கென எவர் அஷோச்ய: வருத்தப்படத்தகாத புருஷ: புருஷன் (மனிதன்)

प्रणतकलत्रेण நல்ல அன்பான மனைவியும் ஧ீரவிभवेन நல்ல
சொத்துடைதாலும்

इह இங்கு भुवने உலகத்தில க: எவர் शोच्य: வருத்தப்படத்தக்கவர்

सत्यपि இருந்தும் கூட विभवे சொத்தானது न இல்லை यो எவர் दाता
தருபவராக.

எவர் வருத்தப்படத்தகாதவர் (வருத்தமடையாதவர்)

அன்பான மனைவியும் நல்ல சொத்தும் உடையவர்

எவர் இந்த உலகத்தில் வருத்தப்படத்தக்கவர்

எவர் சொத்தானது இருந்தம் கூட மற்றவருக்கு ஒன்றும் தராதவரோ
அவர்.(ஈயேன் என்றல் அதனினும் இழிந்தன்று)

किं लघुताया मूलम् प्राकृतपुरुषेषु या याच्ना ।

रामादपि कः शूरः स्मरशरनिहतो न यश्चलति ॥ ३२ ॥

கி் எது लघुताया கீழ்மையை அடைவதற்கு मूलम् காரணமாகிறது

प्राकृतपुरुषेषु சாதாரணமானவர் (அல்லது) ஒன்றும் இல்லாதவர்களிடம் या
எந்த याच्ना கை ஏந்துதலோ

रामादपि இராமனை காட்டிலும் कः எவா शूरः சூரர் (தைரியமானவர்)

स्मरशर காமனின் பானத்தால निहतो தாக்கப்பட்டாலும் न यश्चलति எவா
ஆட்டங்காணாதவரோ.

எது கீழ்மையை அடைவதற்கு மூலகாரணமாகின்றது
எவர் ஒன்றும் இல்லாதவரிடம் கையேந்துகின்றாரோ அதுவே

எவர் இராமனைக் காட்டிலும் மிகவும் தைரியம் படைத்தவர் ஆகிறார்
எவர் காமனின் அம்பினால் தாக்கப்பட்டும் கூட அதனால்
ஆட்டம்காணாது சஞ்சலமடையாது இருக்கிறாரோ அவரே.

किमहर्निशमनुचिन्त्यं भगवच्चरणम् न संसारः ।

चक्षुमन्तोऽप्यन्धाः के स्युः ये नास्तिका मनुजाः ॥ ३३ ॥

கிம் எது அஹர்னிசம் இரவுபகலும் அநுசிந்த்யம் சிந்திக்கப்படவேண்டியது

பகவச்சரணம் இறைவனடி ந சன்சார: இந்த பிறவிப் பெருங்கடலல்ல (உலகம்)

சக்சுமந்தோ கண்களிருந்தும் அபி கூட அந்நா: குருடர் கே எவர் ச்யு: ஆவார

யே எவர் நாஸ்திகா நாஸ்திகமான மனுஜா: மனிதர்களோ.

எது இரவும் பகலும் சிந்திக்கப்படவேண்டியது

அது பற்றற்றான் அடியினை பற்றலேயாகும். இந்த பற்றான
பிறவிப்பெருங்கடலல்ல

எவர் கண்களிருந்தும் குருடர் ஆவார்

எவர் நாஸ்திகமான அதாவது வேதத்தில் சொல்லப்பட்டதினை
ஏற்காதவரோ நாஸ்திகர் என்றால் வேத நிந்தகர்கள் என்று கூறப்பட்டிருப்பதால்

कः पंगुरिह प्रथितो व्रजति च यो वार्धके तीर्थम् ।

किं तीर्थमपि च मुख्यम् चित्तमलं यन्निवर्तयति ॥ ३४ ॥

க: எவர் ப்ங்ரஹ் இங்கே முடவர்

प्रथितो பெரியோர் காட்டியவழியில் ब्रजति च செய்கிறாரோ यो எவா वार्धके

வயோதிக நிலையில் तीर्थम् தீர்த்தாடனத்திற்கு

किं எந்த तीर्थमपि च தீர்த்தஸ்தலமும मुख्यम् முக்கியமானதாக கருதப்படுகிறது

चित्तमलं சித்தத்தில் அழுக்கினை यद् एतु निवर्तयति நீக்குகின்றது.

எவர் இங்கு கால்களிநுந்தும் முடவர் போன்று கருதப்படுகிறார்

எவரொருவர் வயோதிக நிலையிலேயே தீர்த்தாடனத்திற்கு (தீர்த்த ஸ்தலத்திற்கு புண்ணிய தலத்திற்கு) செல்லுகிறாரோ

எது இங்கு செல்வதற்கு முக்கியமான தீர்த்த ஸ்தலம்

எது. எந்த இடம் மனதினை தூய்மை படுத்துகின்றதோ அதுவேயாகும்.

किं स्मर्तव्यं पुरुषैः हरिनाम सदा न यावनी भाषा ।

को हि न वाच्यः सुधिया परदोषश्चानृतं तद्वत् ॥ ३५ ॥

किं எது स्मर्तव्यं நினைவுகூறப்படவேண்டியது पुरुषैः மனிதர்களால்

हरिनाम இறைவனின் திரு நாமமே सदा எப்போதும் न அதனைவிடுத்து

यावनी யவனர்களின் भाषा பாஷையல்ல

को எதனை हि நிச்சயமாக (தீர்மானமாக) न वाच्यः கூறக்கூடாது

सुधिया நல்ல அறிவு படைத்தவர்கள் परदोषः மற்றவர்களின் குறையும்

चानृतं பொய்யும் तद्वत् அதுபோல

எதனை மனிதர்கள் எப்பொழுதும் நினைவு கொள்ளவேண்டும்

உருப்போட வேண்டும் இறைவனின் திருப் பெயரினையே எப்பொழுதும் நினைக்கவேண்டும் உருப்படவேண்டுமென்றால் அதனைவிடுத்து யவனர்களின் மிலேச்சர்களின் பாஷையினையல்ல

எதனை அறிவாளிகள் கூறக்கூடாது

பிறரை குறை கூறுதலும் (புறம் கூறுதலும்) அதுபோல பொய்யினையும் கூறக் கூடாது.

किं संपाद्यं मनुजैः विद्या वित्तं बलं यशः पुण्यम् ।

कः सर्वगुणविनाशी लोभः शत्रुश्च कः कामः ॥ ३६ ॥

किं எதனை **संपाद्यं** சம்பாதிக்கவேண்டும **मनुजैः** மனிதர்கள்

विद्या அறிவினை **वित्तं** சொத்தினை **बलं** பலத்தினை **यशः** பெயரினை

पुण्यम् புண்ணியத்தினையும்

कः எது **सर्वगुणविनाशी** எல்லா நல்ல குணங்களையும் அழிப்பது

लोभः பேராசை

शत्रुश्च எதிரியும் **कः** எது

कामः ஆசையே.

எதனை மனிதன் சம்பாதிக்க வேண்டும்

அறிவினை அதாவது தர்மத்தினை குறித்த அறிவினை சொத்தினை அதாவது இரண்டாவதான பொருளினை பலத்தினை அதாவது எது ஒன்று இந்த உலகத்தில் இன்பத்தினை தருவதானதே அதனோடு பெயரினை அதனையும் நான்காவது புருஷாத்தமான மோகும் அல்லது வீடினை அடைவதற்கு தேவையான அருள் புண்ணியத்தினையும்

எது எல்லா குலத்தினையும் அழிப்பது

பேராசையே

எது ஒரு மனிதனுக்கு எதிரி

ஆசையே ஆசையே துன்பத்திற்கு காரணம் ஆசையை ஒழித்தால் துன்பம் ஒழியும் என்பதால்

का च सभा परिहार्या हीना या वृद्धसचिवेन ।

इह कुत्रावहितःस्यान्मनुजः किल राजसेवायाम् ॥ ३७ ॥

கா எந்த ச சமா சபயினையும் பரிஹார்யா முழுவதுமாக ஒருவர் விடவேண்டியது

ஹீனா இல்லாததது யா எது (எந்த சபை) வுத்தசசிவென வயதான (அனுபவமுள்ள) தலைவரில்லாததினை

இஹ இங்கு குத்ர எதனில அவஹித: ஜாக்கிரதையோடு ச்யாத் இருத்தல் வேண்டும்

மனுஜ: மனிதர்கள் கில நிச்சயமாக அது ராஜசெவாயாம் அரசனின் சேவையிலேயே.

எந்த ஒரு கூட்டத்தினை இங்கு நாம் முயர்ச்சி செய்து தீர்மானமாக கைவிடவேண்டும்

எந்த சபை நல்ல அனுபவமுள்ள (சரி மற்றும் தவறினை) உணர்ந்த தலைவர்கள் இல்லாத சபையே

இங்கு எந்த இடத்தில் ஒருவர் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக நடக்கவேண்டும் அது அரச காரியத்திலேயே.

प्राणादपि को रम्यः कुलधर्मः साधुसंगश्च ।

का संरक्षया कीर्तिः पतिव्रता नैजबुद्धिश्च ॥ ३८ ॥

பிராணாஹி மூச்சினைக் காட்டிலும் கோ எது ரமய: ஆனந்தம் தருவது

கூலதம்: தன்னுடைய குல வழக்கமும சாஹுசங்ஷ சாதுக்களின் சேர்க்கையும்

கா எதனை சர்ஷயா நன்றாக காக்க வேண்டும்

कीर्ति: பெயரினை **पतिव्रता** பதிவிரதத்தினை **नैजबुद्धिश्च** தன்னுடைய சுய அறிவினையும்.

எது ஒருவருக்கு தன்னுடைய சுவாசத்தினை காட்டிலும் மிகவும் ஆனந்தத்தினை தருவதானது

அது குல வழக்கமும் காரணம் அது பரதர்மத்தினை (வேற்று வழக்கத்தினை) காட்டிலும் மேன்மையானதும் வேற்று வழக்கமானது பாவமானதால் நிச்சயமாக நரகத்தினை தருவதானதாலும் சாதுக்களின் சேர்க்கையும் புண்ணியத்தால் அடையப்படுவது என்பதால் அதுவும் ஆனந்தத்தினை அளிப்பது ஆகும்

எதனை முயர்ச்சித்து நன்றாக காக்கவேண்டும்

பெயர் புகழினையும் பதிவிரதைகளினையும் தன்னுடைய சுய புத்தியினையும்.

का कल्पलता लोके सच्छिष्यायार्पिता विद्या ।

कोऽक्षयवटवृक्षः स्यात् विधिवत् सत्पात्रदत्तदानं यत् ॥ ३९ ॥

का எது **कल्पलता** கற்பக விருஷம்(கல்பக கொடி) **लोके** இந்த உலகத்தில்

सच्छिष्यायार्पिता நல்ல சிஷ்யர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட **विद्या** கல்வி

को எது **अक्षय** அழிவற்ற **वटवृक्षः** ஆலமரம் **स्यात्** ஆகிறது

विधिवत् முறைப்படி **सत्पात्र** சரியான ஒருவருக்கு **दत्तदानं** கொடுக்கப்பட்ட

यत् எந்த தானமோ.

இந்த உலகத்தில் விரும்பியதினை தரவல்ல கல்பலதையினை (கல்ப கொடி) போன்றது எது

எந்த கல்வியானது சரியான ஒரு சிஷ்யருக்கு கற்பிக்கப்பட்டதோ அதுவேயாகும்

எது அக்ஷய வடவிருஷத்தைப் (அழிவற்ற ஆலமரத்தினை) போன்று அழிவற்ற நிலையை தருவது எது

அது சரியான முறையில் சரியான பாத்திரத்திற்கு சரியான நேரத்தில்

தரப்பட்ட சரியான தானமேயாகும்.

किं शस्त्रं सर्वेषां युक्तिः माता च का धेनुः ।

किं नु बलं यद्वैर्यं को मृत्युः यदवधानरहितत्वम् ॥ ४० ॥

किं எது **शस्त्रं** ஆயுதம் **सर्वेषां** எல்லோருக்கும்

युक्तिः யுக்தியேயாகும்

माता च தாயானவளும் **का** எவர் (எல்லோருக்கும்)

धेनुः மாடு

किं எது - **नु** நிச்சயமான **बलं** பலம்

यद्वैर्यं ஒருவருடைய தைரியமே

को எது **मृत्युः** மரணம்

यदवधानरहितत्वम् விழிப்பில்லாத தன்மையே (விசாரமற்ற நிலையே)

எது எல்லோருக்கும் ஆயுதம் போன்றது

அது சமயோஜிதமான புத்தியே

எது எல்லோருக்கும் தாய் போன்றது

பசுமாதேயாகும்

எந்த நிலையிலும் எது நமக்கு பலம் தருவது

நம்முடைய தைரியமேயாகும்

எது நமக்கு மரணத்தை போன்றது

விழிப்பற்ற அஜாக் கிரதையாக நிலையேயாகும்

कुत्र विषं दुष्टजने किमिहाशौचम् भवेत् ऋणं नृणाम् ।

किमभयमिह वैराग्यं भयमपि किं वित्तमेव सर्वेषाम् ॥ ४१ ॥

குத்ர எங்கே விஷம் விஷம் (இருக்குமிடம்)

दुष्टजने கெட்ட மனிதர்களிடம்

किम् எது इह இங்கே अशौचम् தூய்மையற்றது भवेत् ஆகிறது

ऋणं கடன் नृणाम् மனிதர்களின்

किम् எது अभयम् பயமற்றநிலை इह இங்கே

वैराग्यं வைராக்கியம்

भयमपि பயமும் (இங்கே) किं எது

वित्तमेव பொருளே सर्वेषाम् எல்லோருக்கும்

விஷத்தின் இருப்பிடமாக கருதப்படுவது எது

கெட்டவர்களின் இதயமே அது

எதனை உலகத்தில் தூய்மையற்றதாக கருதவேண்டும்

மனிதர்களின் கடனே மனிதர்களின் என்று கூறப்பட்டதற்கு காரணம் தெய்வ-ருணம் ரிஷி-ருணம் பித்திரு-ருணம் முதலியவற்றை விளக்கவே இதனையே கடன் பட்டார் நெஞ்சம் போல் கலங்கினான் இலங்கை வேந்தன் என்று கூறியிருக்கிறார் கவியும்

இங்கு எது பயமற்ற நிலையினை தரக்கூடியது

அது வைராக்கியமே இங்கும் வேற்றுலகிலும் உள்ள இன்பத்தில் பற்றின்மையே வைராக்கியம் ஆசையின்மை என்று பொருள்

எது பயமாக கருதப்படுகிறது

எல்லோராலும் பயம் தருவதாக கருதப்படுகிறது சொத்தே ஆகும்.

का दुर्लभा नराणाम् हरिभक्तिः पातकं च किं हिंसा ।

को हि भगवत् प्रियः स्यात् योऽन्यं नोद्वेजयेदनुद्विग्नः ॥ ४२ ॥

का एतु दुर्लभा अदातற்கु अहिता नराणाम् मनित्रकलिनाல்

हरिभक्तिः இறைவனின் பக்தியே

पातकं च पातகமாவதும் (வீழ்த்துவதாக) किं एतु (மனிதர்களினால்)

हिंसा துன்புறுத்தலே (பிற உயிர்களை)

को एवर् हि निश्चयमाक भगवत् பகவானுக்கு प्रियः பிரியமானவர் स्यात् ஆகிறார்

यो एवरोरुவர் अन्यं மற்றவரிடம் नोद्वेजयेद् கோபப்படுவதில்லையோ

अनुद्विग्नः (மற்றவரினை) கோப்படுத்துவதில்லையோ (கலங்காதவர்)

எதனை மனிதர்களால் அடைதற்க்கறியது இங்கு

இறைவனின் பக்தியே அடைதற்கு மிகவும் அறிதாகும்

நம்மை கீழ் நிலையை (பிறவிகளை) அடையச்செய்வது எது

பிற உயிர்களை துன்புறுத்துவதே

எவரை நிச்சயமாக பகவான் விரும்புகிறார்

எவர் தானும் மற்றவரிடம் கோபப்படாமல் மற்றவரையும்

கோப்படுத்தாமல் இருப்பவரோ அவரேயாகும்.

कस्मात् सिद्धिः तपसः बुद्धिः क्व नु भूसुरे कुतो बुद्धिः ।

वृद्धोपसेवया के वृद्धा ये धर्मतत्त्वज्ञाः ॥ ४३ ॥ ।

कस्मात् எதனால் सिद्धिः சித்தியுண்டாகும் (இலக்கு அடையப்படுகிறது)

तपसः தபஸினால்

बुद्धिः நல்ல அறிவு क्व எவரால் नु நிச்சயமாக (அடையப்பட்டது)

भूसुरे மனிதர்களில் மாணிக்கத்தினால் (தேவர்களைப் போன்றவர்களால்)

कुतो எதனால் बुद्धि: அறிவானது (உண்டாகிறது)

वृद्धोपसेवया பெரியோர்களை மதிப்பதால்

के எவர்கள் वृद्धा பெரியவர்கள்

ये எவர் धर्मतत्त्वज्ञा: தர்மத்தினை குறித்த அறிவு உடையவர்களோ.

எதனால் நாம் சித்தியினை (சாத்யமான இலக்கை அடைவது) இயங்குகிறது
அது தபஸினால் தப ஸந்தாபே தன்னை வறுத்தி முயர்ச்சி செய்வதால் (மெய்வருத்த கூலி தரும் எனப்பட்டது)

நல்ல அறிவானது எவரால் அடையபடுகிறது
எவர் மனிதர்களில் மாணிக்கத்தினைப் போன்றவரோ அவராலேயே அப்படிப்பட்ட நிலையானது (நல்ல அறிவானது)

எதனால் அடையப்படுகிறது
அது பெரியோரை துணைகோடலால் பெரியோரை மதிப்பதால்

பெரியோர் என்றால் அவர்கள் யார்
எவரொருவர் தர்மத்தினை சரியாக அறிந்தவரோ பெரியவர்கள் மூன்று வகைப்படுகிறார்கள் ஞானப்பெரியோர் தபஸினால் பெரியோர் வயதினால் பெரியோர் என்றும் ஞானப்பெரியோரே மேன்மையானவர் வயதால் பெரியோர் மற்றவரினைக் காட்டிலும் தாழ்ந்தவரே.

संभावितस्य मरणादधिकं किं दुर्यशो भवति ।

लोके सुखी भवेत् को धनवान् धनमपि च किं यतश्चेष्टम् ॥ ४४ ॥

संभावितस्य நிச்சயமாக உண்டாகக்கூடிய (அல்லது நல்ல நிலையிலுள்ளவருக்கு

मरणाद् மரணத்தைக் காட்டிலும் अधिकं மோசமானது किं எது

दुर्यशो கெட்ட பெயரே भवति ஆகும்

लोके உலகத்தில் सुखी நிம்மிதியானவா भवेत् ஆவது को எவா

धनवान् பொருளுடையவா

धनमपि பொருளுடைய च கூட किं எது

यतः எதனால் நிச்சயமாக चेष्टम् விரும்பியதை அடையவதாகுமோ.

நல்ல பெயரும் புகழும் உள்ளவருக்கு இங்கு மரணத்தை காட்டிலும் மிகவும் பயங்கரமானது எது

அது பெயரானது (மானம் சன்மானம்) அழிவதே

இந்த உலகத்தில் நிம்மிதியாக வாழ்வது யார்

எவரிடம் பொருள் உள்ளதோ (பொருளில்லாருக்கு இவ்வுலகம் இல்லை)

பொருள் என்றால் அது எதனைக் குறிக்கிறது

பொருளானது எது நமக்கு நாம் விரும்பியதினை நமதாக்குகின்றதோ.

सर्वसुखानां बीजम् किं पुण्यं दुःखमपि कुतः पापात् ।

कस्यैश्वर्यं यः किल शङ्करमाराधयेद् भक्त्या ॥ ४५ ॥

सर्वसुखानां எல்லாவகை இன்பத்திற்கும் बीजम् விதை (காரணம்) किं எது

पुण्यं புண்ணியமே

दुःखमपि துன்பமும் கூட कुतः எதனால்

पापात् பாவத்தினால்

कस्यैश्वर्यं எவருக்கு ऋஷ்வரத்தன்மை (மேலான நிலை)

यः எவர் किल நிச்சயமாக शङ्करम् சங்கரரை (சிவனை) आराधयेद्

ஆராதிக்கிறாரோ भक्त्या பக்தியோடு

எது இங்கு நாம் அடையும் இன்பத்திற்கு காரணமாவது

அது நாம் சேர்த்த புண்ணியத்தாலேயே உண்டாகிறது

எதனால் துன்பமானது அடையப்பெறுகிறது
நம்மால் செய்யப்பட்ட பாவத்தாலேயே

எந்த செயலினால் ஒருவர் எல்லா ஐஷ்வரியத்தையும் அடைவது இயலும்
சங்கரரை (சிவனை) பக்தியோடு எவர் எப்பொழுதும்
வணங்குகிறதாலேயே அது இயலும்

को वद्धते विनीतः को वा हीयेत यो ह्यसः ।

को न प्रत्येतव्यो ब्रूते यश्चानृतं शश्वत् ॥ ४६ ॥

को எவர் வுத்தே வளர்ச்சி அடைகிறார்

विनीतः அடக்கமானவர்

को எவர் वा நிச்சயமாக ஹியேத கீழ் நிலையை அடைகிறார்

यो எவர் ह्यसः அகம்பாவமுள்ளவரோ

को எவர் न प्रत्येतव्यो நம்பத்தகுந்தவர் அல்ல

ब्रूते கூறுகிறார் यश्चानृतं எவர் பொய்யை शश्वत् எப்பொழுதும்

எவர் நல்ல நிலையினை அடைகின்றார்

எவர் அடக்கத்துடன் இருக்கிறாரோ (அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்)

எவர் தாழ்ந்த நிலையை அடைகிறார்

எவர் அகம்பாவமுடையவரோ (அடங்காமை ஆரிருள் புகுத்திவிடும்)

எவரை எப்பொழுதும் நம்பத்தகுந்தவரில்லை

எவர் எப்பொழுதும் பொய்யினையே கூறுகின்றாரோ.

कुत्रानृतेऽप्यपापम् यच्चोक्तं धर्मरक्षार्थम् ।

को धर्मो अभिमतो यः शिष्टानां निजकुलीनानाम् ॥ ४७ ॥

குத்ர எங்கு அநுதே பொய்யினால் அபி கூட அபாபம் பாவமுண்டாவதில்லை

यचोक्तं எது கூறப்பட்டதோ ஧்மர்ஷார்தம் தர்மத்தினை காப்பதற்க்காக

को எது ஧்மோ தர்மம்

अभिमतो ஏறக்கபடுவது यः எது शिष्टानां சிஷ்டர்களினால் निजकुलीनानाम् தன்னுடைய குலத்தை சேர்ந்தவர்களால்

எங்கு பொய்யும் கூட பாபம் தருவது ஆகாது

எந்த ஒரு பொய் தர்மத்தை காப்பதற்க்காக கூறப்பட்டதோ (பொய்மையும் வாய்மையிடத்து புறே தீர்த்த நன்மை பயக்கும் எனில்)

தர்மம் என்றால் என்ன

எது தன்குலத்து பெரியோர்களாலும் சிஷ்டர்களாலும் (வேத முறைப்படி வாழ்பவர்கள் சிஷ்டர்கள்) கடைப்பிடிக்கப்படுகிறதோ அதுவே

साधुबलं किं दैवं कः साधुः सर्वदा तुष्टः ।

दैवं किं यत्सुकृतम् कः सुकृती श्लाघ्यते च यः सद्भिः ॥ ४८ ॥

साधुबलं சாதுக்களின் பலம் किं எது

दैवं தெய்வம்

कः எவர் साधुः சாது

सर्वदा எப்பொழுதும் तुष्टः சந்தோஷமாக இருப்பவர்

दैवं தெய்வம் किं எது

यत् எந்த सुकृतम् செய்யப்பட்ட புண்ணியமோ

कः एवम् सुकृती पुண்ணியसाली

शुच्यते போற்றுகின்றனரோ च यः एवரை सद्भिः நல்லவர்களும் கூட

சாதுக்களின் பலம் எது
தெய்வமே

சாதுக்கள் யார்
எவர் எப்பொழுதும் திருப்தியுடன் இருக்கின்றாரோ

தெய்வம் என்றால் அது எது
நம்மால் செய்யப்பட்ட நல்ல காரியங்களே ஆகும்

எவர் அப்படிப்பட்ட நல்ல காரியம் செய்தவர் என்று அறிவது
எவரை எப்பொழுதும் நல்லவர்களும் மற்றவர்களும் போற்றுகின்றனரோ.

गृहमेधिनश्च मित्रं किं भार्या को गृही च यो यजते ।

को यज्ञो यः श्रुत्या विहितःश्रेयस्करो नृणाम् ॥ ४९ ॥

गृहमेधिनश्च குடும்பஸ்தனுடைய मित्रं நன்பரும் किं யார்

भार्या மனைவி

को एवम् गृही च குடும்பஸ்தரும்

यो एவம் यजते யஜனத்ததை (யாகத்ததை) செய்கிறாரோ

को एतु यज्ञो யாகம்

यः एतु श्रुत्या வேதத்தினால் विहितः விதிக்கப்பட்டதோ श्रेयस्करो

மேன்மையை அளிப்பது नृणाम् மக்களுக்கு

ஒரு குடும்பஸ்தனுடைய நன்பன் என்று ஏற்க்கபடுபவர் யார்
அது அவரவர் மனைவி

குடும்பஸ்தர் என்பவர் யார்

எவரொருவர் யாகங்களை சரியாக செய்கிறாரோ

யாகங்கள் யாது

எது வேதத்தினால் செய்வதற்கு விதிக்கப்பட்டதோ செய்யாதே என்று விதித்ததில் அதனை செய்வது யாகமல்ல காரணம் அது மேன்மை அளிப்பது அல்ல என்பதால் மேன்மையை தருவதே யாகங்கள்

कस्य क्रिया हि सफला यः पुनराचारवान् शिष्टः ।

कः शिष्ट यो वेदप्रमाणवान् को हतः क्रियाभ्रष्टः ॥ ५० ॥

कस्य எவருடைய **क्रिया** செயலானது **हि** நிச்சயமாக **सफला** வெற்றியடைகிறது

यः எவர் **पुनराचारवान्** சரியான பழக்கத்தினை யுடையவரோ **शिष्टः** சிஷ்டராக இருக்கிறாரோ

कः எவர் **शिष्ट** சிஷ்டர்

यो எவர் **वेद** வேதத்தை **प्रमाणवान्** பிராமாணமாக கொண்டவரோ

को எவர் **हतः** இறந்தவருக்கு சமமாகிறார்

क्रियाभ्रष्टः செயலில் தவறுபவர்

எவருடைய செயலானது நிச்சயமாக பலன் தருவதாக வெற்றியடைவதாக இருக்கும்

எவர் நல்ல பழக்கவழக்கத்தினை கடைபிடிக்கின்றாரோ சிஷ்டராகவும் இருக்கிறாரோ

எவர் சிஷ்டர்

எவர் வேதத்தினை பிரமாணமாக (சரியான ஞானத்தினை அடையும் கருவி) ஏற்றவரோ

எவர் அழிகிறார் இறந்ததற்கு சமமாகிறார்

எவர் ஒருவர் தவறான செயலில் ஈடுபடுகிறாரோ அல்லது எவர் வேத விதிப்படி நடக்க தவறுகிறாரோ.

को धन्यः सन्यासी को मान्यः पण्डितः साधुः ।

कः सेव्यो यो दाता को दाता योऽर्थितृसिमातनुते ॥ ५१ ॥

को எவர் **धन्यः** நறைவற்றவர்

सन्यासी சன்யாசி

को எவர் **मान्यः** மதிக்கத்தகுந்தவர்

पण्डितः பண்டிதர் **साधुः** சாது

कः எவர் **सेव्यो** சேவை செய்ய ஏற்றவர்

यो எவர் **दाता** தானம் செய்பவரோ

को எவர் **दाता** தானம் செய்பவர்

यो எவர் **अर्थितृसिमातनुते** தானம் ஏற்பவரினை திருப்தி செய்கிறவரோ

எவர் பரமதிருப்தியுடையவராக இருப்பவர்
சன்யாசியேயாகும் முற்றும் துறந்தவர்

எவர் மதிப்பிற்குறியவர்

பண்டிதரும் சாதுவும் (அல்லது) பண்டிதரான சாது (பண்டா - அறிவு
பண்டிதர் - அறிவுடையவர்)

எவர் சேவிக்கத்தகுந்தவர்

எவரொருவர் தானம் செய்யும் இயல்புடையவரோ

எவர் தானம் செய்பவர்

எவரொருவர் தேவையினை அறிந்து அதனை திருப்தி செய்கிறாரோ
அவரே

किं भाग्यं देहवताम् आरोग्यं कः फली कृषिकृत् ।

कस्य न पापं जपतः कः पूर्णो यः प्रजावान् स्यात् ॥ ५२ ॥

கி் எது **भाग्यं** பாக்கியம் **देहवताम्** உடலுடையவர்களுக்கு

आरोग्यं நல்ல உடல் நிலை

कः எவர் **फली** பலனடைபவர்

कृषिकृत् தன் தொழிலில் உழலுபவர்

कस्य எவருக்கு **न पापं** பாவமுண்டாவதில்லை

जपतः ஜபத்தினை செய்பவரை

कः எவர் **पूर्णो** முழுமையானவர்

यः எவர் **प्रजावान्** பிரஜையுடையவராக **स्यात्** இருக்கிறாரோ

எது உடலுள்ளவர்களால் பாக்கியமாக கருதவேண்டியது
நல்ல உடல் நிலையே

எவர் பலன் அடைபவர்

எவர் தன் தொழிலில் முழு முயர்ச்சியாக ஈடுபடுகிறாரோ

எவரை பாபம் தீண்டுவதில்லை

ஜபத்தினை செய்பவரினை

எவர் முழுமை அடைந்தவராக ஆகிறார்

நல்ல பிரஜையுடையவரோ (குழந்தையுள்ளவர்கள்)

किं दुष्करं नराणाम् यन्मनसो निग्रहः सततम् ।

को ब्रह्मचर्यवान् स्यात् यश्चास्खलितोर्ध्वरेतस्कः ॥ ५३ ॥

किं எது दुष्करं மிகவும் கடினம் नराणाम् மனிதர்களுக்கு

यन्मनसो மனதினை निग्रहः அடக்குவதே सततम् எப்பொழுதும்

को எவர் ब्रह्मचर्यावान् பிரம்மச்சரியத்தை கடைபிடிப்பவர் स्यात् ஆகிறார்

यश्चास्खलितोऽध्वरेतस्कः எவரின் காமமானது தூண்டப்படாமல் இருக்கிறதோ

மனிதனால் செய்வதற்கரியது எது

எப்பொழுதும் மனதினை தன்னுடைய கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பதே (சினமிறக்க கற்றாலும் சித்தியெல்லாம் பெற்றாலும் மனமிறக்க கல்லார்க்கு வாராயென் பராபரமே)

எவர் பிரம்மச்சரியம் கடைபிடிப்பவர்

எவரின் காமமானது தூண்டப்படாமல் இருக்கிறதோ (எவருடைய விந்து விணாக்கப்படாமல் மேல் எழுப்பப்பட்டதோ).

का च परदेवतोक्ता चिच्छक्तिः को जगद्धर्ता ।

सूर्यः सर्वेषां को जीवनहेतुः स पर्जन्यः ॥ ५४ ॥

का च எவர் परदेवता பரதேவதை उक्ता என்றழைக்கப்படுகிறார்

चिच्छक्तिः சைத்தன்ய சக்தியே

को எவர் जगद् உலகத்தை भर्ता ஆட்சிசெய்பவரோ

सूर्यः சூரியன்

सर्वेषां எல்லோருக்கும் को எது जीवनहेतुः வாழும் வழி

स पर्जन्यः மழையே

எவர் பரதேவதை என்று அழைக்கப்படுகிறார்

சைத்தன்ய சக்தியே (அறிவொன்றே தெய்வம்)

எவர் உலகத்தை காப்பவர்
சூரியன்

எது எல்லோருக்கு வாழும் வழினை காண்பிக்கிறது
மழையே

कः शूरो यो भीतत्राता त्राता च कः सद्गुरुः ।

को हि जगद्गुरुक्तः शंभुः ज्ञानं कुतः शिवादेव ॥ ५५ ॥

कः எவர் शूरो சூரர்

यो எவர் भीत பயந்தவர்களை त्राता காப்பவரோ

त्राता च காப்பவரும் कः எவர்

सद्गुरुः சத்குருவே

को எவர் हि நிச்சயமாக जगद्गुरुक्तः ஐகத்குரு என்று கூறப்படுகிறார்

शंभुः சிவன்

ज्ञानं அறிவு कुतः எவரிடமிருந்து

शिवादेव சிவனிடமிருந்தே

எவர் சூரராக கருதப்படுபவர்

எவர் பயம் கொண்டவர்களை காப்பவரோ

எவர் அப்படிப்பட்ட காப்பவராகிறார்

சத்குருவே (உண்மை தத்துவத்தை உபதேசிக்கும் குருவே)

எவர் குருவாக ஏற்கப்படுகிறார்

சிவனே

உண்மையை குறித்த அறிவானது எவரிடமிருந்து உண்டாகிறது
சந்தேகமில்லாமல் சிவனிடமிருந்தே.

मुक्तिं लभेत कस्मात् मुकुन्दभक्तेः मुकुन्दः कः ।

यस्तारयेदविद्यां का चाविद्या यदात्मनोऽस्फूर्तिः ॥ ५६ ॥

मुक्तिं மோக்ஷமானது **लभेत** அடையப்படுவது **कस्मात्** எவ்வாறு

मुकुन्दभक्तेः முகுந்தனின் பக்தியினால்

मुकुन्दः முகுந்தன் **कः** யார்

यः எவர் **तारयेद्** கடத்துகிறாரோ **अविद्यां** அவித்தையிலிருந்து

का எது **च अविद्या** அவித்ததை எனப்படுவதும்

यदात्मनो ஆத்மாவின் **अस्फूर्तिः** அறிவற்ற நிலையோ (அதுவே)

மோக்ஷமானது எவ்வாறு அடையப்படுவது

முகுந்தனின் பக்தியனாலேயே (**पञ्च कोविन्तम्** - கோவிந்தனை
பஜிப்பாயாக)

முகுந்தன் என்பவர் யார்

எவர் ஒருவரை இந்த அவித்தை கடலிருந்து கடத்துகிறாரோ

அவித்தை என்பது என்ன

நம்முடைய உண்மை நிலையினை குறித்த (சுவரூபத்தை குறித்த)
அறிவின்மையே.

कस्य न शोको यः स्यादक्रोधः किं सुखं तुष्टिः ।

को राजा रञ्जनकृत् कश्च श्वा नीचसेवको यः स्यात् ॥ ५७ ॥

कस्य எவருக்கு न இல்லை शोको சோகம்

यः எவர் स्याद् இருக்கிறாரோ अक्रोधः கோபமற்றவராக

किं எது सुखं சுகம்

तुष्टिः திருப்தி

को எவர் राजा ராஜா (அரசன்)

रञ्जनकृत् மக்களை திருப்தி செய்பவர்

कश्च எவர் श्वा நாயை (போன்றவர்) नीचसेवको கீழ்தரமான செயல்கள் புரிபவர்

यः எவரோ (அவரே) स्यात् ஆவார்.

எவருக்கு துன்பமே இல்லை (எவரை துன்பம் தீண்டுவதில்லை)

எவர் கோபமற்றவராக இருக்கிறாரோ (ஆத்திரகாரனுக்கு புத்தி மட்டு அறிவற்றவனே துன்பத்தில் ஆழ்கிறார்)

சுகம் (சந்தோஷம்) என்பது எது

உள்ளதில் திருப்தியே

யார் ராஜாவாக இருக்க (அரசராக ஆட்சி செய்ய தலைவராக) தகுதி பெற்றவர்

எவர் தன்னுடைய மக்களை திருப்தி செய்கிறாரோ(எவா மேல் மக்கள் விருப்பம் கொள்கிறார்களோ)

யார் நாயை போன்ற இழிநிலை அடைந்தவர்

எவர் தன்னுடைய தகுதிக்கும் கீழான வேலையை (கீழ்த்தரமான செயல்) செய்கிறாரோ (அல்லது) எவர் கீழ்தரமானவருக்கு சேவை செய்கிறாரோ.

को मायी परमेशः क इन्द्रजालायते प्रपञ्चोऽयम् ।

कः स्वप्ननिभो जाग्रद्यवहारः सत्यमपि च किं ब्रह्म ॥ ५८ ॥

को एवम् मायी मायையिனை உடையவர்

परमेशः பரமேஸ்வரரே

क एतु इन्द्रजालायते இந்திரஜாலத்தை போன்றது

प्रपञ्चोऽयम् இந்த ஜகத்தே (உலகமே)

कः एतु स्वप्ननिभो கனவினை போன்று இருப்பது

जाग्रद्व्यवहारः விழிப்பு நிலையில் செய்யப்படும் வியவகாரம்

सत्यमपि च உண்மையானதும் கூட किं एतु

ब्रह्म பிரம்மம்

मायी (मायையिனை உடையவர்) யார்

பரமேஸ்வரரே (மாயாது பிரகிருதம் வித்தி மாயினம்து மஹேஷ்வரம்

மாயாவினை பிரகிருதியாக அறியவும் மாயாவினை உடையவர் மகேஷ்வரர்)

एतु मायाजालத்தைப் போன்று ஆச்சர்யமானது

இந்த உலகமே

एतु कनविனை போன்று அதற்கு சமமாக இருப்பது

இந்த விழிப்பு நிலையில் செய்யப்படும் வியவகாரமே

உண்மை என்று கூறப்படுவது எது

பிரம்மமே உண்மை யாகும்

किं मिथ्या यद्विद्यानाशयं तुच्छं तु शशविषाणादि ।

का चानिर्वाच्या माया किं कल्पितं द्वैतम् ॥ ५९ ॥

किं एतु मिथ्या மித்யா

यद् एतु विद्यानाशयं வித்யாவினால் (அறிவினால்) அழிக்கப்படுகிறதோ

तुच्छं तु तुச்சமோ

शशविषाणादि முயல்கொம்பு முதலியவை

का एतु चानिर्वाच्या அனிர்வாச்சியமாகும் (வாக்கினால் கூறப்படமுடியாதது)

माया மாயை

किं एतु कल्पितं கற்பனை செய்யப்பட்டது

द्वैतम् த்வைதம் (இரட்டை)

मित्ये என்றால் அது என்ன எது

அறிவினால் அழிக்கப்படுகின்றதோ இருட்டு சூரிய ஒளியாக நீங்குவது போல மித்யாவும் வித்யாவும் எதிரான விஷயங்கள்

तुच्छम् என்றால் என்ன

எது முக்காலத்திலும் இல்லாததோ அதுவே முயல்கொம்பு மலடிககள் முதலியவை

अनिर्वाच्याமாக (வாக்கினால் வார்த்தைகளால் எதனை கூற முடியாதோ) இருப்பது எது

मायायே

एतु கற்பனை செய்யப்பட்டது

த்வைதம் (இரட்டை முப்புடி முதலியவை உண்மையில் பிரம்மமே இரண்டற்றதாக இருப்பதால் கயிரில் தோன்றும் பாம்பு போல வானத்தில் தோன்றும் நீலநிற தலம் போன்று பிரம்மத்தில் மாயையினால் ஏற்றிப்பார்க்கப்படும் கற்பனை ஜகத்தே த்வைதமாகும்)

किं पारमार्थिकं स्यात् अद्वैतं चाज्ञाता कुतो अनादिः ।

वपुषश्च पोषकं किं प्रारब्धं चान्नदायि किं चायुः ॥ ६० ॥

किं एतु पारमार्थिकं பரமாத்திகமானது (முக்காலத்திலும் உண்மையானது) स्यात् ஆகும்

अद्वैतं அத்வைதம் (இரண்டற்ற பிரிவற்ற நிலை)

चाज्ञाता அறிவின்மையானது कुतो எப்பொழுது உண்டாயிற்று.

अनादि: அனாதியானது

वपुषश्च சரீரத்திற்கு पोषकं போஷாக்கு தருவது (இருத்தல் நிலை தருவது) किं எது

प्रारब्धं பிராரப்த கர்மமே

चान्नदायि உணவினை தருவதும किं எது

चायु: ஆயுள்காலமே

எது முக்காலத்திலும் சத்தியமாக (நிராகரிக்கப்பட முடியாததாக இருப்பது
அத்வைதம் (இரண்டற்ற நிலை அல்லது பிரிவற்ற நிலை ஜீவனும்
பிரம்மமும் வேறல்லாத நிலை)

அதனை உணர முடியாத நிலைக்கு காகரணமாக அறியாமை எவ்வாறு
எப்பொழுது உண்டாயிற்று

அது அனாதியாகும் (எதன் துவகத்தை நிச்சயிக்க இயலாதோ அது
அனாதி அனாதி - ந ஆதி - துவக்கம் இல்லாதது என்று பொருள்)

இந்த உடலை தாங்கியிருத்துவது போஷாக்கினை தருவது எது

அது பிராரப்த கர்மமே (சஞ்சிதம் ஆகாமி பிராரப்தம் என்று கர்மம்
மூன்றுவகை சஞ்சிதம் - சேர்த்து வைக்கப்பட்டது கர்ம கூட்டம் ஆகாம் - இனி
எடுக்க இருக்கும் சரீரத்திற்கு காரணமாகது பிராரப்தம் - இந்த பிறவிக்கு
காரணமாவது அதன் ஜாதி ஆயுள் மற்றும் போகத்தினை (எப்படிப்பட்ட பிறவி
எத்தனை காலம் மற்றும் எதனை அனுபவிப்பது) என்பதினை தீர்மானிப்பது)

எது உயிரினை தாங்க உணவினை தருவது

அது ஆயுளே.

को ब्राह्मणैरुपास्यो गायत्र्यर्काग्निगोचरोः शंभुः ।

गायत्र्यामादित्ये चाग्नौ शंभौ च किं नु तत्तत्त्वम् ॥ ६१ ॥

को எதனை ब्राह्मणैः பிராம்மணர்கள் उपास्यो உபாசிக்க வேண்டும்

गायत्रि कायத்திரि अर्कं சூரியன் மற்றும் अग्निगोचरो: நெருப்பான
காணப்படும் தெய்வங்கள் शंभु: சிவனையும்

गायत्र्याम् कायத்திரியில் आदित्ये சூரியனில் चाग्रौ நெருப்பில் शंभौ च மற்றும்
சிவனிலும் किं नु என்ன तत् இருக்கிறது

तत्वम् தத்துவமே (உண்மை பொருள்)

எதனை பிராம்மணர்கள் உபாசிக்கவேண்டும் (முயர்ச்சியுடன் பூஜை செய்ய
வேண்டும்)

காயத்திரியினை பிரத்யக்ஷமான தெய்வங்களான சூரியன் மற்றும்
நெருப்பினை சம்புவினையும்

இந்த காயத்திரி சூரியன் நெருப்பு மற்றும் சிவன் எனப்படுவதின் உண்மை என்ன
அதன் தத்துவமே அது சைத்தன்ய சுவரூபமான பிரிவற்றதான பிரம்மமே
என்பதே

प्रत्यक्षदेवता का माता पूज्यो गुरुश्च कः तातः ।

कः सर्वं देवतात्मा विद्याकर्मान्वितो विप्रः ॥ ६२ ॥

प्रत्यक्ष பிரத்யக்ஷமான (நேரடியாக அறியப்படுகின்ற) देवता தெய்வம் - का யார்

माता அன்னை

पूज्यो பூஜிக்கத்தகுந்தவரும் (மதிப்புக்குறியவரும்) गुरुश्च குருவும் कः யார்

तातः தந்தை

कः எவா सर्वं எல்லா देवतात्मा தெய்வத்தின் ஆத்மாவானவர்

विद्याकर्मान्वितो அறிவும் கர்மமும் கூடியதான विप्रः பிராம்மனரே

நாம் நேரடியாக அறியும் தெய்வம் எது

ஒருவரின் அன்னையே (தாயில் சிறந்த கோவிலுமில்லை)

மதிப்பிற்குரியவரும் குருவுமாக போற்றக்கூடியவர் யார்

ஒருவரின் தந்தையே (தந்தை சொல்மிக்க மந்திரமில்லை) (அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்)

எல்லா தெய்வங்களிலும் ஆத்மாவாக (உண்மை பொருளாக) விளங்குவது யார்

எவர் ஒருவர் வேதத்தில் சொன்ன விஷயத்தின் அறிவுடையவரோ அதில் சொல்லப்பட்ட கர்மத்தினையும் செய்பவரோ (கற்க கசடற -- நிற்க அதற்கு தக) அப்படிப்பட்ட பிராம்மணரே ஆகும்

कश्च कुलक्षयहेतुः सन्तापः सज्जनेषु योऽकारि ।

केषाममोघ वचनम् ये च पुनः सत्यमौनशमशीलाः ॥ ६३ ॥

कश्च எது குலக்ஷயஹேது: குலம் அழிய காரணமாகிறது

सन्तापः வெறுப்பு சஜ்ஜனேஷு நல்லவர்களிடம் யோ஽காரி எவர் செய்கிறாரோ

केषाम् எவரின் அமோঘ பலனற்றதாகாது (பொய்க்காதது) वचनम् வார்த்தை

ये च पुनः எவர் सत्य சத்தியத்தை मौन மௌனத்தையும் शम சகித்தலையும்

शीलाः உடையவரோ

எது ஒருரின் குலம் அழிய காரணமாகிறது

நல்லவர்களிடம் காட்டாப்படும் வெறுப்பு

எவருடைய வார்த்தை பொய்ப்பதில்லை

எவர் உண்மையையும் மௌனத்தையும் சகிப்புத்தன்மையும் உடையவரோ அவரின் வார்த்தையே

किं जन्म विषयसंगः किमुत्तरं जन्म पुत्रः स्यात् ।

कोऽपरिहार्यो मृत्युः कुत्र पदं विन्यसेच्च दृक्पूते ॥ ६४ ॥

किं எது ஜன்ம பிறப்ப

विषयसंगः விஷயத்துடன் சேர்க்கை

किमुत्तरं ஜன்ம எது மறுபிறப்பு

पुत्रः स्यात् மகனாவான்

को எதனை अपरिहार्यो தவிர்க்கமுடியாதது

मृत्युः மரணத்தை

कुत्र எங்கு(ஒருவர்) पदं தன்னுடைய विन्यसेच्च இருப்பிடத்தை நிச்சயிக்க வேண்டும்

द्वयपूते பார்வைக்கு தூய்மையானதில்

ஒருவருக்கு பிறப்பு உண்டாக காரணமாவது எது

அது விஷயத்துடன் (விஷயம் மற்றும் அதன் அனுபவம்) உண்டாகும் பற்றேயாகும்

ஒருவருக்கு மறுபிறப்பு என்று எது ஏற்க்கப்படுகிறது

ஒருவரின் மகனே (**பிதாவை புத்ர** - தந்தையே மகன்)

எது நம்மால் தவிர்க்கப்படமுடியாதது

இறப்பே (பிறத்தால் இறப்பதும் இறந்தால் பிறப்பதும்)

எதனை தன்னுடைய இருப்பிடமாக ஒருவர் நிச்சயிக்க தகுந்தது

எந்த இடம் தூய்மையாக காணப்படுகிறதோ.

पात्रं किमन्नदाने क्षुदितं कोऽर्च्यो हि भगवद्वतारः ।

कश्च भगवान् महेशः शङ्करनारायणात्मैकः ॥ ६५ ॥

पात्रं பாத்திரம் किम् எவர் अन्नदाने அன்னதானத்திற்கு

श्रुदितं பசித்தவர்

को எவர் अच्यो பூஜிக்கத்தகுந்தவர்

हि நிச்சயமாக भगवद्वतार: பகவானின் அவதாரம்

कश्च எவர் மீண்டும் भगवान् பகவான்

महेश: மகேஷ்வரன் शङ्कर சங்கரராகவும் नारायणात्मैक: நாராயணனாகவும் இருப்பவர்

எவர் அன்னதானம் செய்வதற்கு சரியான பாத்திரமாக கருதப்படுகிறார் (பாத்திரம் அறிந்து பிச்சையிடு)

எவர் பசியுடன் இருக்கிறாரோ

எவர் பூஜை செய்ய தகுந்தவர்

பகவானின் அவதாரமே

பகவான் என்றால் அது யார்

மகேசனே எவர் நாராயணனாகவும் சங்கரராகவும் இருக்கிறாரோ (அரியும் சிவனும் ஒன்று)

फलमपि भगवद्भक्ते: किं तल्लोकस्वरूपसाक्षात्त्वम् ।

मोक्षश्च को ह्यविद्यास्तमय: क: सववेदभू: अथ च ॐ ॥ ६६ ॥

फलमपि பலனாக அடையப்படுவதும் भगवद्भक्ते: பகவானின் பக்தியால किं எதனை

तल्लोकஅவர் உலகத்தை-(அவர்) स्वरूपसाक्षात्त्वम् உண்மை நிலையை அறிவதே

मोक्षश्च மோக்ஷமாவதும் को எது

ह्यविद्या அது அவித்தையின் अस्तमय: அஸ்தானமே (அழிவே)

क: எது सववेदभू: எல்லா வேதத்தின் இருப்பு (சுவரூபம்)

अथ च ॐ அத மற்றும் ஓம்

பகவானிடம் பக்தி செய்வதால் அடையப்படுவது எது

அவரின் உலகத்தை அடைவது (காமிய கர்மமாக இருந்தால்) அவரின் உண்மை சுவரூபத்தை அறிவது (நிஷ்காமிய கர்மமாக இருந்தால்) (காமிய கர்மம் - பலனில் பற்றோடு செய்யப்படுவது நிஷ்காமிய கர்மம் - பலனில் பற்றில்லாமல் செய்வது) பக்தியினால் சித்த சுத்தி அதனால் மோக்ஷம்.

மோக்ஷம் எனப்படுவது என்ன

அவித்தையானது ஞானம் உண்டானால் அழிவதேயாகும்

எதனில் எல்லா வேதத்தின் சாரமும் இருத்தல் உடையதாகிறது

அது அத மற்றும் ஓம் என்ற சொற்களில் (**ஓம்காரம் அத சப்தம் ச ப்ரம்மணவேதௌ புரா கண்டம் பித்வா விணிர்யாந்தம் தஸ்மான் மாங்களிகௌவுபௌ**) ஓம்காரமும் அத சப்தமும் பிரம்மத்திலிருந்து தோன்றியது அதனால் அவை இரண்டும் மங்களமயமானது)

इत्येषा कण्ठस्था प्रश्नोत्तरलामालिका येषाम् ।

ते मुक्ताभरणा इव विमलाश्रामान्ति सत्समाजेषु ॥ ६७ ॥

इत्येषा இப்படியாக இது கண்தஸ்தா கழுத்தில் இருந்தால் (மணப்பாடமாக இருந்தால்)

प्रश्नोत्तरलामालिका ப்ரஷ்னோத்தர ரத்ன மாளிகை யேஷாம் எவருடைய தே அவருக்கு

मुक्ताभरणा முத்து மாலை (மோக்ஷத்தை கொடுக்கும்) இவ போல விமலா தெளிவாக

चामान्ति பிரகாசிக்கின்றது (பிரகாசிக்கின்றார்) सत्समाजेषु சத்புருஷர்களின்-சபையில்

இந்த ப்ரஷ்னோத்தர ரத்னமாளிகையானது எவருக்கு மணப்பாடமாக இருக்கிறதோ அல்லது கழுத்தில் இருக்கிறதோ அவருக்கு இது ஒரு நல்முத்து மாலை எனும் அணிகலன் போல அல்லது மோக்ஷத்தினை கொடுப்பதாக இது ஆகின்றது அவர்கள் தூய்மையானவர்களாக பிரகாசிப்பார்கள் நல்லவர்களின் இடையில் அல்லது அவர்கள் தெளிவினால் (உண்மையை குறித்த)

பிரகாசிப்பார்கள் சத் (இருத்தல பிரம்மம் உண்மை) அறிந்தவர்களின் இடையில்

பிரஷ்னோத்தர-ரத்னமாலிகா முற்றும்

इति प्रश्नोत्तर-रत्नमालिका